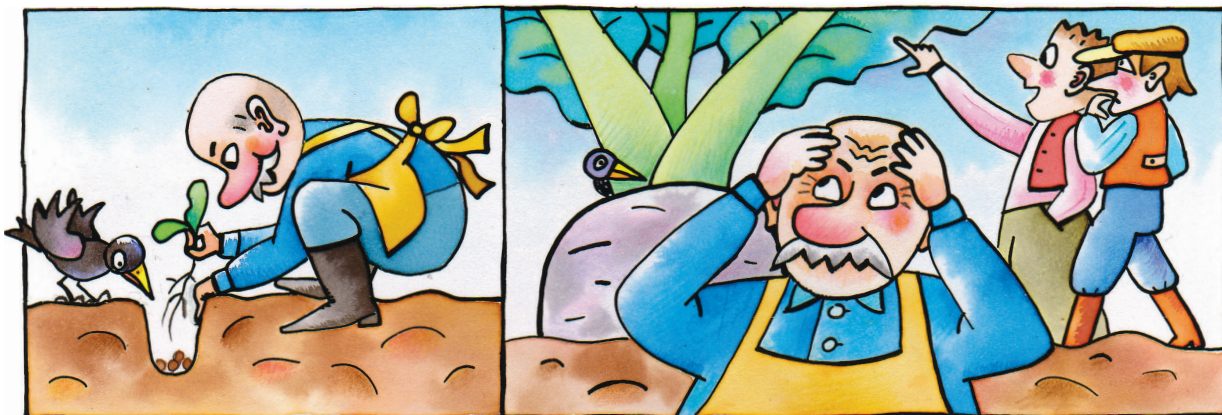

O veliké řepě

Hospodařili spolu jeden dědeček a babička, žili na venkově, chovali domácí zvířátka a na malém políčku pěstovali brambory a zeleninu. Měli hodnou vnučku, která babičce a dědečkovi ráda pomáhala.

Babička s vnučkou se staraly o drůbež. Když děda obdělával pole, vnučka krmila pejska a kočku a drobky zbyly i pro myšku.

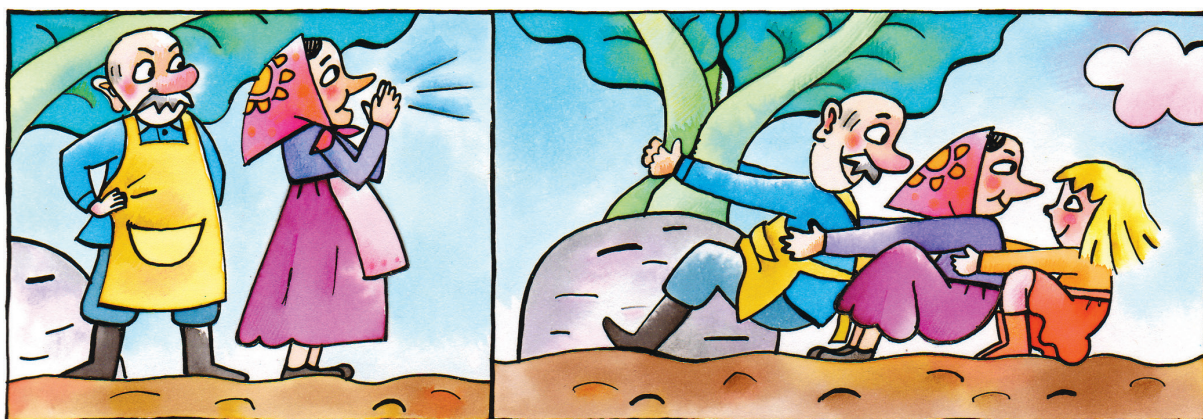

Jednou zasadil děda řepu. Zaléval ji, okopával a rostlince se dařilo. Vyrostla tak obrovská, že se na ni chodili dívat ze širokého okolí.

Řepa byla převeliká. Děda se rozhodl ji vykopat. Ale zlomil motyku. Co teď? Zavolal na pomoc babičku. Táhli, táhli, ale řepu nevytáhli.

Babička zavolala vnučku. Hned přiběhla a zařadila se za babičku. Teď už táhli tři. Snažili se ze všech sil, ale řepa se ani nepohnula.

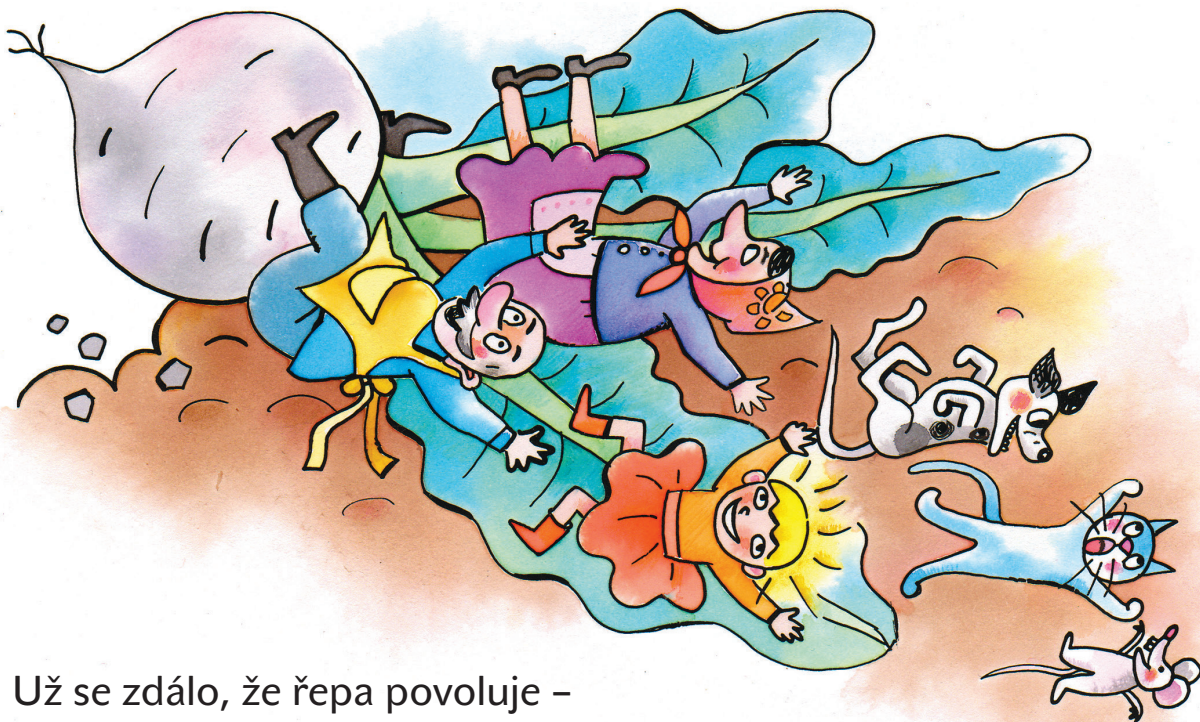

Vnučka běžela pro pejska. Pes chytil vnučku, vnučka babičku, babička dědečka, dědeček řepu. Táhli – táhli, řepu stejně nevytáhli.

„Sami to nezvládneme. Kočičko, pomoz nám!“ volal pejsek kočku. Když přiběhla, chytli se všichni dohromady a pořádně zatáhli.

Už se zdálo, že řepa povoluje – ale kdepak, držela pevně v zemi. Náhle něco zapísklo. „A co já?“ Na pomoc přiběhla myška. „Taková maličká. Jak bys mohla pomoci?“ nevěřili děda ani babička. Ale myška se chytla kočky, kočka pejska, pejsek vnučky, vnučka babičky, babička dědy a dědeček řepy. Táááhli – a rup! Jak řepa povolila, svalili se všichni na hromadu. Společnými silami řepu vytáhli.